

अन्याशौचमध्येऽपि जातकर्म्मषठीपूजे कर्त्तव्ये । एतज-
न्मनिमित्तकं वृद्धिप्राज्ञं नाडीच्छेदात् पूर्वम् अशौचान्ते
वा कर्त्तव्यम् । पुत्रकन्याजनने स्त्रीणां स्वजात्युक्तदशाहादितः
परं लोकिक्कर्मधिकारः । पुत्रजनने तु वैदिककर्मधि-
कारोविंशतिरात्रोत्तरं स्नानात्, कन्याजनने तु मासोत्तरं
स्नानात् ब्राह्मण्याः । शूद्रायास्तुभयत्रैव मासोत्तरं
स्नानात् शुद्धिः । एतत् सर्वं पुत्रकन्ययोर्विद्यमानत्वे
बोध्यम् । जननाशौचकालोत्तरं षण्मासाभ्यन्तरमजात
दन्तमरणे पितोरेकाहः । एवं निर्गुणसोदरस्य, सपि-
ण्डानानु सद्यः । षण्मासाभ्यन्तरेऽपि जातदन्तस्य मरणे
पितोस्त्रयहः सपिण्डानामेकाहः षण्मासोपरि द्विवर्षपर्यन्तं
पितोस्त्रयहः । सपिण्डानामकतचूडे मृते एकाहः कतचूडे
त्रयहः । द्विवर्षोपरि सर्वेषामनुपनीतस्य मरणे मासत्रया
धिकषड्वर्षं यावत् त्रयहः । पञ्चवर्षोपनीतस्य तदानी-
मपि दशहः । मासत्रयाधिकषड्वर्षोपरि सर्वेषां दशा-
हः । शूद्राणां तु षण्मासोपरि द्विवर्षाभ्यन्तरे पञ्चाहः ।
अत्रापि कतचूडस्य द्वादशाहः । द्विवर्षोपरि षड्वर्षाभ्य-
न्तरे द्वादशाहः । अत्रापि देवात् कतोद्वाहेऽपि मासः ।
षड्वर्षोपरि मासः । अत्र मासवर्षपरिगणना सावनेन
“सूतकादिपरिच्छेदोदिनमासावद्पास्तथा । मध्यमग्रहभुक्ति-
श्च सावनेन प्रकीर्त्तिता” इति सूत्र्यं सिद्धान्तात् । अथासपि-
ण्डाशौचं गुरु मातामहमरणे तिरात्वं भगिनीमातृलानी
मातृलपितृष्वृष्टमातृष्वृष्टगुर्वृज्जनामातामहीमरणे पक्षिणी ।
अशूशूरयोर्भिन्नप्रामस्थयोर्मरणेऽहोरात्रम् । आचार्य-
पत्नी पुत्रयोरुपाध्यायस्य मातृवैनालेयस्य श्यालकस्य सहा-
ध्यायिनः शिष्यस्य च मरणेऽहोरात्रं मातृष्वस्त्रीयपितृष्व-
स्त्रीयमातृलपुत्रभागिनेयमरणे पक्षिणी । पितामहभगिनीपु-
त्रपितामहीभ्रातृतद्भगिनीपुत्ररूपपितृबान्धवत्वयमरणे पक्षि-
णी । मातामहभगिनीपुत्रमातामहीभगिनीपुत्रमातामही-
भ्रातृपुत्ररूपमातृबान्धवत्वयमरणेऽहोरात्रम् । एकप्रामवा-
सिगोत्रजमरणेऽहोरात्रमशूरसव्यतिरिक्तपुत्रजननमरणयोः
परपूर्वभाष्यप्रसवमरणयोश्च तिरात्वं । सजातीयपुरुषान्तर-
संगृहीतस्वभाष्यमरणे तिरात्वं । मातृष्वृष्टपितृष्वृष्टमातृ-
लभगिनीपुत्राणां गृहस्थितानामाचार्यस्य च मरणे तिरा-
त्वं । अशूशूरयोःसन्धिभ्रमरणे तिरात्वं अशूशूरयो-
रेकप्रामस्थितयोर्मरणे पक्षिणी । प्रथममन्येनोदा तेनैव
जनितपुत्रा पुत्रसहितैवानप्रभाश्रिता पश्चात्तेनापि जनित-
पुत्रा तयोः पुत्रयोर्ध्यासम्भवं प्रसवमरणयोर्द्वितीयपुत्र-

पितृश्च तिरात्वं तत्सपिण्डामामेकरात्वं तथाविधपुत्रयोः
परस्परप्रसवमरणयोर्मातृजात्युक्तमशौचम् । दौहितमरणे
पक्षिणी । पितृमातृमरणे जदानां कन्यानां तिरात्वं । यदि
मातृष्वृष्टप्रभृतीनां दहनवहने करोति तदा तिरात्वं ।
मातामहादीनां तिरात्वाभ्यन्तरमरणश्रवणे तच्छेषेण शुद्धिः ।
तत्तत्कालोत्तरश्रवणे तु नाशौचं किन्वाचारात् स्नानम् ।
अथ मृत्युविशेषाशौचम् । शास्त्रानुमतवुद्धिपूर्वकालघाति-
नोनाशौचादि । शास्त्रानुमत्याऽनशनादिमृतस्य प्रमादादन-
शनाशनिवर्जितलोद्धेशप्रपतनसंभ्रामशृङ्गदंष्ट्रिनखिव्याल
विषचाण्डालचौरहतस्य तिरात्वं । शृङ्गादिभिःस्त्रिया च
क्रीडां कुर्वतः प्रमादहतस्यापि नाशौचादि । नागविप्रय-
कारित्वेन उद्धतस्य मरणोद्देशेन प्रहृतस्य विद्युद्धतस्य च चौ-
र्यादिदोषेण राज्ञा हृतस्य च कलहं कृत्वा चाण्डालाद्यैर-
समानैर्हतस्य च व्याधिजनकौषधस्य विषस्य वक्रैश्च दातृमर-
णे पाषण्डप्रायाश्रितस्य च नित्यं परापकारिणश्च क्रोधात् स्वयं
प्रायोविषवर्जितस्त्रोद्धन्वनजलगिरिउच्चप्रपातैर्दृष्टस्य कर्म्ममां-
सास्यादिमयपालनिर्मातृविप्रादेश्च मनुष्यवधस्थानाधि का-
रिणश्च कण्ठदेशोत्पन्नभगरोगस्य पुंस्कर्म्मशक्तनपुंसकस्य च
ब्राह्मणविषयापराधकरणाग्निहतस्य च बुद्धिपूर्वकब्राह्मण-
हतस्य च महापातकिनश्च एवंविधपतितानां न दाहादिकं
कार्यम् । तत्कृत्वा तत्रैकच्छ्रयं कुर्यात् । स्त्रोच्छतस्कारा-
दिभिर्युद्धे स्वास्यर्थं हृतस्य विप्रादेर्दाहादिकमस्येव । अक-
तप्रायश्चित्तस्य गलत्कुष्ठिनो न दाहादिकं कार्यं शस्त्रेणा-
भिमुखहतस्य सद्यः शौचं दाहादि च । गवार्थं ब्राह्मणार्थं वा
दण्डेन युद्धहतस्याहोरात्रमशौचम् । नृपतिरहितयुद्धे
लगुडादिहतस्य पराङ्मुखहतस्य तिरात्वं । गोविप्रपालने-
ऽभिसुखपराङ्मुखत्वाभ्यां हृतस्य सद्यस्तिरात्वं । शस्त्रघाते-
तरन्ते सप्राहादूर्द्ध्वं मरणे सम्पूर्णं, शस्त्रघाते त्रहादूर्द्ध्वं
च प्रकृताशौचम् । शुद्धि० त० । एतत्प्रमाणात् तत्रैवा तु
सन्धेयानि । “मातृवद्वर्णसङ्करः” इत्युक्तेर्भूद्वावसिक्काम्बडादीनां
मनुलोमजानां मातृवर्णांनुसारेणाशौचम् प्रतिबोिनजानां
तु “शूद्रेण तु सधर्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः सृताः” इत्युक्तेः
शूद्रतुल्याशौचमिति रघुनन्दनादयः । आचारस्तु मातृ-
तुल्यतया दृश्यते अतएव चण्डालादीनां दशाहाशौचाचारः ।
देवतामन्त्रादिदातृमरणे तिरात्वं । वेदाङ्गादि शास्त्रा-
ध्यापकस्य तथाविधशिष्यस्य च मरणे एकाहः ‘गृहीतो
देवता मन्त्रः साविलीप्यह्यं कृतम् । यस्मात्तस्य तिरात्वं स्यात्
ब्रह्मविद्या अहोयतः” इति “उपनीयाध्यापकोयस्तस्मिन्पि